

LACRIMOSA

Csak azt érzi, hogy végigfolyik rajta.
Csupott szemmel olyan mindegy, hogy mi,
végigfolyik rajta, mint a szobrokon.
Arra gondol, hogy akár benne is folyhatna,
ahogy a vaku vagy a lámpafény kifeszíti kezeit,
és mint a békesség, mint a hideg,
csontig hatol, csontokra bont.

Azt reméli, hogy mindennek van boltozata,
tehát látni fogják akkor is, ha egyedül marad,
mint az elektromosság,
hogy a betüremkedő lélegzet megtartja mozdulatlanságában,
és ahogyan a megsárgult leveleket nézve didergett,
úgy a fényképeken őrzött teste is fázni fog majd,
egyszer, amikor oszlopokká hull a hó.

